

-2-

gens d'infinitat ni d'harmonia
entre ells. Es veu que a penes es
conceixen; que es fan estrany i
no s'avenen. El frae suporta
els gestos i contorsions del violi-
nista a desgrat, i el violinista
augmenta les exigències protestàries
del frae amb enmig. El frae
pregna per fugir; aixampla les
ales arran de la cintura de l'
artista, esten la cua; agota
el vent amb els faldons; s'ar-
rousa de l'esquena com qui
~~es disposa~~^{val} esmunyir-le
coll enunt. Sense els lli-
gams de les mànegues presen-
ciarem una curiosa ascensió.
De primer veuríem quelcom
semblant a una escorxada de

-3-

corill. El músic restaria en ma-
negues de camisa, = oh, guine lli-
bertat de moviment! = el frase,
després de girar-se com una mit-
ja i així-li pel cap, empendria
el vol, ~~però~~ assoliria l'espai com
una Au sense mocha. Notem que
els frases més correctes, més comedit,
i apaisibles, no poden dissimular
llur fixança d'abandonar l'
aero. Alguns absolutament de-
mats per l'us, els que a la
faiso' dels verduns ^{presoners} ~~de gestos~~
de molts anys, ja no emporen els
horizontos ni es neguitegen entre
reixes, car tenen les ales atropia-
des de no servir, deixen penjar
llurs faldons ^{amb un} ~~amb un~~ aire eslla-

4

guis, amb tendència a ficar-se en-
tre comes o a enrixolar-se sobre
si mateixos a tall de flac.

Quan el compàs de la música
ho consent, veiem dançar els tals
faldons com una pellerina mor-
ta, i escarnir els peccats i reverèn-
cies del músic, amb una flexi-
bilitat servil, indignant.

O els nostres paus no estan
per músiques o els nostres músics
no estan per paus.

Talvegada seria convenient
que els cantres i els violinistes es
~~posessin~~ posessin d'acord i malgrat
tant un terreny en discòrdia
= un assessor professional ~~de~~
de l'elegància = celebrassin una
conferència de la pau i del

desarmament ⁵⁻ per a solucionar
el nostre conflicte etern.

#